

samt udnyttelsen af arealer til ikke-landbrugsmæssige formål foregå således, at en rationel udnyttelse af landdistrikterne sikres; medlemsstaterne kan nå dette mål ved at give deres eksisterende tjenester de fornødne midler eller ved at yde støtte til oprettelsen af nye tjenester;»

Efter Art. 3, stk. 3, udgør den EF-medfinansierede igangsætningsstøtte 36.000 ECU pr. heltidsbeskæftiget medarbejder. Dette beløb fordeles over hver medarbejders første fem ansættelsesår.

Forslaget har ikke finansielle konsekvenser for kommunerne.

6. Erhvervs- og miljømæssige konsekvenser

Jordfordelingslovens formål er at tilstræbe, at de landbrugsejendomme, der deltager i en jordfordeling, får en forbedret arrondering og dermed en bedre erhvervsmæssig udnyttelse.

Ved jordfordeling foregår der en samlet planlægning af arealomlægninger mellem flere ejendomme. Hermed sikres en bedre arrondering, og kørselsafstandene mellem en bedrifts jorder nedsættes. Dette medfører bl. a. energibesparelser og for animalske producenter en mere hensigtsmæssig spredning af husdyrgødning. Planlægningen giver endvidere lodsejerne gode muligheder for at inddrage hensyn til landskab og miljø, som er karakteristiske for det berørte lokalområde.

7. Notifikation

Lovforslaget skal notificeres over for EF-kommissionen.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1:

Det foreslås, at landbrugsministeren skal kunne fastsætte regler for, hvilke sager, der skal kunne fremmes efter den forenklede ordning, hvilke kriterier den enkelte sag skal opfylde, samt regler for Jordbrugsdirektoratets og jordbrugskommissionens behandling af den enkelte sag.

Det påregnes, at reglerne blandt andet kommer til at indeholde bestemmelser om,

- at anmodninger, der hviler på afhændelse af arealer fra mindst én landbrugsejendom, hvis ejer søger ophørsstøtte i henhold til det samtidigt hermed fremsatte lovforslag om ophørsstøtte, har prioritet forud for andre,
- at sagstypen forudsætter mindst 5 deltagere og normalt ikke mere end 10 deltagere,

- at offentliggørelse af planforslag forud for indsendelse til Jordbrugsdirektoratet sikrer, at alle interesserede lodsejere i det relevante geografiske område har mulighed for at deltage,
- at planen ved fremsendelse til Jordbrugsdirektoratet skal ledsages af nødvendige godkendelser og tilladelser efter gældende lovgivning samt de attester, erklæringer og garantier, der er nødvendige for sagens gennemførelse ved kendelse, og
- at Jordbrugsdirektoratet kan afvise sager, der ikke opfylder de fastsatte betingelser, herunder de kvalitetskrav, der efter sædvanlig praksis gælder for gennemførelse af jordfordeling.

Til nr. 2.

Jordfordelingslovens kendelsessystem er baseret på, at den foreløbige kendelse fastslår jordfordelingsplanens fysiske indhold og giver lodsejerne adgang til at tage de overtagne arealer i brug. Denne kendelse er bindende for alle lodsejere samt rettigheds- og panthavere i de enkelte ejendomme.

Ved den endelige kendelse afgøres endeligt alle krav og indsigelser, der måtte være fremført.

Ved gennemførelse af sager med kun én kendelse forudsættes det, at sagen foreligger fuldt oplyst ved planens indsendelse til Jordbrugsdirektoratet, herunder at der foreligger panthaversamtykke til de foreslåede omlægninger, dokumentation for nødvendige godkendelser og tilladelser efter gældende lovgivning, herunder spørgsmål om servitutter og vejforhold m.v., fordeling af skatter m.v., samt garantier og erklæringer til sikring af korrekt ind- og udbetaling af vederlag.

Samtykke fra panthavere er dog ikke nødvendig i tilfælde, hvor en ejendoms værdi netto forøges, eller hvor formindskelsen er ubetydelig i forhold til ejendommens værdi, og omlægningen kan gennemføres uden nogen som helst fare for pantsikkerheden.

Sagstypen indebærer en anden arbejdsfordeling end i de sædvanlige jordfordelingssager, idet den samlede sagsbehandling i Jordbrugsdirektoratet reduceres ved en overførsel af opgaver til lodsejerne og den praktiserende landinspektør samt eventuelt advokat eller konsulenttjeneste.

Til nr. 3.

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 4.

Indførelsen af brugerbetaling i 1990 havde bl. a. til formål at sikre, at de offentligt finansierede private jordfordelinger får tilstrækkelig privat- og samfundsøkonomisk betydning. Afgiftssatsen blev ansat